

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Ус 45/2013
03.02.2014. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Олге Ђуричић и Виде Петровић-Шкоро, чланова већа, са саветником Рајком Милијаш, као записничарем, решавајући сукоб надлежности између Управног суда и Општинског суда у Новом Кнежевцу, у правној ствари тужиоца Д.И. из Н.К., против туженог Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање запослених, Покрајински фонд за пензијско и инвалидско осигурање запослених, Филијала у Кикинди, у предмету накнаде штете због мање зараде на другом одговарајућем послу, у нејавној седници већа одржаној дана 03.02.2014. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овој правној ствари **НАДЛЕЖАН ЈЕ** Основни суд у Кикинди.

Образложење

Управни суд је поднео захтев за решавање сукоба надлежности са Општинским судом у Новом Кнежевцу, који се решењем број П-44/06 од 30.03.2006. године огласио стварно ненадлежним за поступање по тужби Д.И. из Н.К. поднетој против туженог Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање запослених, Покрајински фонд за пензијско и инвалидско осигурање запослених, Филијала у Кикинди, са захтевом да суд донесе пресуду и обавезе туженог да тужиоцу у року од 15 дана исплати износ од 26.584,20 динара на име накнаде штете због мање зараде на другом одговарајућем послу. Наведеним решењем Општинског суда у Новом Кнежевцу предмет је по овој тужби достављен Окружном суду у Зрењанину као стварно и месно надлежном суду, са образложењем да се ради о управном спору за који је надлежан окружни суд.

Одлучујући по жалби тужиоца против наведеног решења Општинског суда у Новом Кнежевцу, Окружни суд у Зрењанину је донео решење Гж 1020/06 од 28.06.2006. године којим је жалбу одбио и потврдио решење Општинског суда у Новом Кнежевцу П 44/06 од 30.03.2006. године.

По преузимању списка предмета Окружни суд у Зрењанину је, решавајући о поднетој тужби као да се ради о тужби којом се покреће управни спор, донео решење У 43/08 од 17.09.2008. године којим је тужбу одбацио као недозвољену.

Против овог решења окружног суда тужилац је поднео захтев за ванредно преиспитивање судске одлуке Врховном суду Србије 06.11.2008. године који је заведен под Увп II – 264/08, а који предмет је као нерешен преузео Управни суд 01.01.2010. године, након установљена нове мреже судова у Србији.

Решавајући по поднетом захтеву за ванредно преиспитивање решења Окружног суда у Зрењанину У 43/08 од 17.09.2008. године Управни суд је донео пресуду 5 Увп II – 145/10 (2008) од 09.09.2010. године којим је одбио захтев за ванредно преиспитивање као неоснован.

Решавајући по уставној жалби Д.И., Уставни суд је донео одлуку Уж – 4579/2010 од 13.06.2013. године којом се усваја уставна жалба Д.И. и утврђује да је пресудом Управног суда Увп II – 145/10 од 09.09.2010. године и решењем Окружног суда у Зрењанину У 43/08 од 17.09.2008. године повређено право подносиоца уставне жалбе на правично суђење зајемчено чланом 32. став 1. Устава Републике Србије, поништио пресуду Управног суда Увп II – 145/10 од 09.09.2010. године и наложио Управном суду да донесе нову одлуку по захтеву за ванредно преиспитивање правноснажног решења Окружног суда у Зрењанину У 43/08 од 17.09.2008. године.

Поступајући по одлуци Уставног суда, Управни суд је донео пресуду 5 Увп 2 – 1/12 од 19.09.2013. године којом је захтев за ванредно преиспитивање Д.И. уважио и укинуо решење Окружног суда у Зрењанину У 43/08 од 17.09.2008. године. Након тога Управни суд је тужбу тужиоца Д.И. из Н.К. завео у уписник под У 15588/2013 и у складу са ставом Уставног суда из одлуке Уж – 4579/2010 од 11.07.2013. године изазвао сукоб надлежности код Врховног касационог суда, јер према ставу Уставног суда Општински суд у Новом Кнежевцу је одбацивањем тужбе као недозвољене, подносиоцу ускратио право на коначно решење спора то јест на одлуку суда о његовом захтеву за накнаду штете о чему је надлежан да одлучује суд у парничном поступку сагласно члану 1. Закона о парничном поступку. По оцени Уставног суда, Окружни суд у Зрењанину коме је предмет достављен на надлежност ради одлучивања у управном спору је био дужан да изазове негативни сукоб надлежности, односно да предмет достави суду који је требало да реши настали сукоб надлежности сагласно члану 22. став 1. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" 125/04) чије су се одредбе сходно примењивале према одредби члана 59. тада важећег Закона о управним споровима.

Решавајући настали сукоб надлежности у смислу одредбе члана 30. став 2. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС" 116/08... 101/11, 103/13), по налажењу Врховног касационог суда, за решавање у овој правној ствари надлежан је, стварно и месно, Основни суд у Кикинди на основу члана 22. став

3. Закона о уређењу судова и члана 3. став 1. тачка 24. Закона о седиштима и подручјима судова и јавних тужилаштава ("Службени гласник РС" 101/13).

Одредбом члана 22. став 3. Закона о уређењу судова прописано је да, поред осталог, основни суд у првом степену суди и у споровима поводом заснивања, постојања и престанка радног односа, о правима, обавезама и одговорностима из радног односа, као и о накнади штете коју запослени претрпи на раду или у вези са радом.

Како се у конкретном случају тужбеним захтевом тражи накнада штете (са законском затезном каматом) због мање зараде на другом одговарајућем послу, то је по налажењу овог суда, сагласно цитираним прописима, за одлучивање у овој правној ствари стварно надлежан основни суд.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 30. став 2. Закона о уређењу судова, решио као у диспозитиву овог решења.

РЕШЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ
дана 03.02.2014. године, Ус 45/2013

Записничар
Рајка Милијаш,с.р.

Председник већа - судија
Звездана Лутовац,с.р.